

ΜΕ ΤΟ ΧΕΡΙ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ

Από τον
ΦΑΝΟΥΜ.
ΚΡΑΝΙΔΙΩΤΗ*

Από αριστερά: Ο Νίκος Παπλάς, ο Αλέξης Τσίπρας, η Ανγκελα Μέρκελ και ο Φρανσουά Ολάντ στην πρόσφατη Σύνοδο Κορυφής της Ε.Ε. στη Ρίγα της Λετονίας

ΤΟ ΕΠΙΕ ωραία για τη διαπραγμάτευση ο φίλος μου, ο Αγγελος, συζητώντας σε μια γωνία στην Πειραιώς. Μοιάζουμε με κάποιον που μπήκε στην τράπεζα, έβγαλε όπλο και, αντί να το στρέψει στον ταμία ή τον διευθυντή, βάζει την κάννη στον κρόταφό του και απειλεί ότι θα αυτοκτονήσει αν δεν του συμβιώσουν τα χρέη και δεν του δώσουν **νέο δάνειο**. Τους λέει ότι μετά θα γίνουν όλα χάλια και θα πρέπει να σφουγγαρίσουν τα αίματα, δεν θα τους πληρώσει **όσα τους χρωστάει**, θα πέσει γρούσουνιά και δεν θα πηγαίνουν καλά οι δουλειές, θα χάσουν πελάτες και χρήμα κ.λπ.

Είναι αλήθεια ότι, αν χρωστάς 100.000, είσαι ένας **ταλαιπωρος οφειλέτης**, αλλά, άμα χρωστάς καμία **τριακοσιάδια δισεκατομμύρια**, είσαι συνέπτωρος με τους δανειστές σου. Εκεί βασιζόταν η «**στρατηγική**» του ΣΥΡΙΖΑ και του σουρεάλ εταίρου του στην κυβέρνηση, ότι η ενδεχόμενη αυτοκτονία μας ή η οικική έκπτωσή μας από απύχημα θα είναι **απειλή για το ευρώ** και θα τους κοστίσει πολλαπλάσια από τις όποιες παραχωρήσεις θα μας έκαναν.

Στο ακραίο αυτό παχνίδι, που βασίζεται σε μια κοινώς λεγόμενη **μπλόφα**, οι ερασιτέχνες του ΣΥΡΙΖΑ παραγοντάζουν ορισμένους παράγοντες. Παραχωρήσεις σε εμάς, με **αποδοχή εξαιρέσεων** από τους κανόνες που ισχύουν για τους άλλους, θα δημιουργήσουν ένα **ντόμινο απατήσεων** αλλαγής πολιτικής από χώρες που έχουν ανάγκες χρηματοδότησης πολύ μεγαλύτερα ποσά από εμάς, όπως η **Ισπανία, η Ιταλία κ.ά.** Ενα τέτοιο ενδεχόμενο, ως σκέψη, ίσως γίρει την πλάστιγγα του κόστους μιας υποχώρησης των δανειστών σε **βάρος μας**.

Και πάντα μα πάντα το παχνίδι του αλληλοεξβιασμού είναι ακραίο κι επικανόνιο, διότι υπεισέρχονται παράγοντες μη ορθολογικοί -καθότι ψυχολογικοί- διατήρησης **κύρους εξουσίας**.

Η δε μπλόφα μας είναι πασίδηλη, διότι, σε περιπτώση εξόδου μας, μπορεί μεν να κοστίσει στην ευρωζώνη πολύ σε χρήμα, όμως δεν πρόκειται να κινδυνεύσει **η ευημερία**

Θάνατος με τη δραχμή ή μαστίγιο με το ευρώ;

των Γερμανών, Γάλλων, Ολλανδών, Φινλανδών κ.ά. Δεν πρόκειται να πάνε μισό αιώνα πάιω σύντε να αναπτιναχτεί η κοινωνία τους, δημιουργώντας ένα **δυσώδες θερμοκόπιο**, όπου τα πολιτικά άκρα θα εξακοντίστονται στη ύψη και οι κοινωνικές, ταξικές αντιθέσεις και διαφορές θα διευρυνθούν χαοτικά. Δεν θα πεινάσουν οι Φράγκοι και οι Αλαμανοί, αδέφια.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ κοινωνία όμως θα υποστεί **πωρηνικό πλήγμα**. Οσοι θεωρούν ότι η επιστροφή σε εθνικό νόμασμα, ύστερα από σύντομο διάστημα αναταραχής, θα σημάνει μια μεγάλη ευκαιρία **παραγονυκής ανασυγχρότησης** ζουν σε άλλο, ιδεοληπτικό, πλα-

νήτη. Η Ελλάδα του 1980, εκτός από τον ανερχόμενο τουρισμό, είχε **βιομηχανία, βιοτεχνία και αγροτες** που δεν ήταν τζάνκια των επιδότησεων. Σήμερα δεν υπάρχει τίποτα. Ακόμη και τα καλαμάκια για τα σουβλάκια τα εισάγουμε. Μια τέτοια ανασυγκρότηση θέλει χρονικό διάστημα **δεκαετίας και βάλε**, να φτιαχτούν όλα από την αρχή, κατά τη διάρκεια του οποίου θα είμαστε **διεθνώς απόβλητοι**, δεν θα μας δανείζει κανείς μετά το κανόνι, με μεγάλη υποτίμηση και πληθωρισμό που θα χρεούνει τοσάκι. Με ό,τι αυτό σημάνει για το κόστος ζωής σε μια οικονομία όπου οι εισάγοντες **σχεδόν τα πάντα** και για την «όρεξη των εχθρών μας στα εθνικά.

Εποι, θα υποφέρουν ακόμη περισσότερο όσοι **ήδη υποφέρουν** και θα προστεθούν και άλλοι. Το δε πολιτικό φάσμα θα περάσει από τη μηχανή του κιμά, η οργή θα καταπει **πρόσωπα και κόρματα**. Πεδίον δόξης λαμπτόν για τους ακραίους και τους λαϊκιστές, που θα πυροδοτήσουν τις ήδη υπαρκτές αντιθέσεις. Η κοινωνική **ειρήνη και ευημερία**, έστω αυτές με τα δανεικά, θα είναι μια μακρινή ανάμνηση.

Δεν μπορώ να πιστέψω ότι ο Τσίπρας θα δεχτεί την ευθύνη και την **ατίμωση** να πετάξει τη χώρα και τον λαό στον **Καιάδα**, όσο υιοχρόη κι αν είναι η άποψη των παλαβών

στο κόμμα του και στην κυβέρνηση, που θέλουν να γίνουμε Κούγια. Ηδη βράζει το σάρι για τα κόλλιβα των **ψευδαισθήσεών του** και των απατηλών προεκλογικών υποσχέσεων στον λαό. Να ξήσουμε, να τα θυμόμαστε και τα σοισίματα του Μηνημονίου και όλα τα ωραία και **πλανευτικά φύκια** που αγόρασαν οι ψηφοφόροι για μεταξωτές κορδέλες.

ΑΦΟΥ ΧΑΣΑΜΕ τέσσερις μήνες, απελώντας τον εαυτό μας, θα καταλήξουμε να αποδεχτούμε **ό,τι μας σερβίζουν** από το Βερολίνο ή, στην έσχατη περίπτωση, ο Τσίπρας δεν θα το απορρίψει, αλλά, μεταθέτοντας τις ευθύνες του, θα πετάξει την μπάλα στον λαό, για να αποφασίσει αν θέλει **θάνατο με δραχμή ή μαστίγιο με ευρώ**.

Στην προπαγάνδα είναι «μανούλες», ακολουθώντας την πολύπειρη παράδοση, που ξεκινάει από τους **μπολσεβίκους** και την οποία έκαναν ξεπατικωτόρα οι φασίστες και οι εθνικοσοσιαλιστές. Μερικές φορές απλώς άλλαζαν το σύνθημα και το σφραγίδεπαν με **σβάστικα**. Η προπαγάνδα όμως σκεπάζει τα προβλήματα. Δεν τα λύνει. Η **ώρα της αλήθευσης** έρχεται και ίσως χρειαστεί να ξεσκονίσουμε τις κάλπες...

*Δικηγόρος